

In Progress Feedback Festival 2020

In Progress Feedback Festival

Διαγωνιζόμενα έργα σε εξέλιξη (διάρκεια: 10')

We Could be Heroes*

Έυα Παπαδοπούλου

Γερμανία

Αυτό το κομμάτι μέσα μας που μας βασανίζει, που μας κάνει να νιώθουμε μικροί. Αυτό το τεράστιο βάρος στο στήθος που δεν μετακινείται. Ανεξάρτητα απ' το πόσο σπρώχνεις. Τι μπορεί να κάνει κανείς για να ζήσει με αυτόν τον ανεξέλεγκτο, ατίθασο κακό; Μια παράσταση που βασίζεται στη σκιά της προσωπικότητας, το κομμάτι που, ενώ παραμένει κρυμμένο, επηρεάζει τις καθημερινές μας αποφάσεις, την ίδια τη ζωή. Εμφανίζεται σαν μια ακατέργαστη δύναμη, ανεξέλεγκτη και τρομακτική.

Στο We could be heroes*, μέσω της φωνής, της κίνησης και των μεικτών Μέσων, διερευνάται η δυνατότητα να έρθει κανείς κοντά με τη σκιά, να ζήσει κανείς μαζί της, ακόμα και να γελάσει μαζί της. Με βάση τη θεωρία του Carl Jung και τη βουδιστική φιλοσοφία, η περφόρμερ αλληλεπιδρά με ένα κινούμενο τοπίο, όπου οι φόβοι της βγαίνουν στην επιφάνεια, καθώς αναγκάζεται να αγκαλιάσει όλα αυτά που μισεί, όλα αυτά που αντανakλώνται σε αυτή τη σκιά.

Χορογραφία-Σύλληψη: Εύα Παπαδοπούλου

Εγκατάσταση μεικτών Μέσων-Φωτογραφίες: Anton Krause

Ερμηνεία και δραματουργία: Εύα Παπαδοπούλου, Anton Krause

Με την υποστήριξη: Hochschulübergreifendes Zentrum Tanz Berlin (HZT)

Into The Flux
Ιουλία Ζαχαράκη
Ελλάδα

Το Into The Flux συνεχώς ρέει, συνεχώς κινείται. Αλλάζει μορφή σαν τα σύννεφα και εκπλήσσει με το τι ακολουθεί. Αποδομεί και ξαναζωντανεύει με μια καινούργια ιστορία, διαφορετική απ' την προηγούμενη και απ' την επόμενη. Ψάχνει να βρει πώς δυο ακραία σημεία ενώνονται. Παίζει σαν παιδί με χαρακτήρες που το εξιτάρουν. Μεταμορφώνεται σε ό,τι θέλει μόνο και μόνο με τη φαντασία. Παρέα με δυο φίλους μουσικούς (και όχι μόνο), αποκτά ρυθμό, όχι πάντα τον ίδιο, γιατί συχνά βαριέται. Αγαπά μια ολόκληρη συλλογή από ρούχα που τελικά δεν φοράει ποτέ. Αναζητά την ελευθερία, γιατί την θεωρεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής. Ψάχνει την πρωτοτυπία, όπως όλοι μας. Ανατρέπει το τέλος, για να έρθει το τέλος. Μέσα σε αυτό η Ιουλία, ο Φρέντυ και ο Αλέξης θέλουν να πουν μια ιστορία που το κοινό δε θα καταφέρει να ερμηνεύσει μέσω της λογικής.

Ιδέα & ερμηνεία: Ιουλία Ζαχαράκη
Μουσική σύνθεση επί σκηνής: Φρέντυ & Αλέξης
Φωτογραφίες: Φώτης Τσαλουμάς

continuous to be continued
Βασιάνα Σκοπετέα
Ελλάδα

Το continuous to be continued είναι ένα έργο με πολυσιδμή χαρακτήρα στα πεδία έρευνάς του. Το πρώτο πεδίο έρευνας είναι η δημιουργία και η ενίσχυση της σωματικότητας των χαρακτήρων (των μυθοπλαστικών ηρώων, όπως αποκαλούνται), οι οποίοι δρουν με ορισμένη πρόφαση και καθαρή πρόθεση, σ' έναν σκηνικό χώρο και χρόνο λίγο επινοημένο, λίγο μεταφυσικό. Αφορμή ώστε να τεθούν τα ερωτηματικά στο εν λόγω πεδίο έρευνας είναι το

μεταίχιμο μεταξύ δύο κόσμων· της προσωπικής ταυτότητας και του εκάστοτε ρόλου, που συνιστούν το γίγνεσθαι.

Δεύτερο πεδίο έρευνας, οι εικαστικές τέχνες. Ένα γλυπτό, ένας πίνακας ζωγραφικής αρμόζει να αντιμετωπίζονται ως ένα αντικείμενο αλλά και, ως το παριστώμενο υποκείμενο... *κι εμείς, που το κοιτάζουμε, αν θέλουμε να το αντιληφθούμε και να μας αγγίξει, πρέπει να έχουμε μία εμπειρία του χώρου- όχι της συνέχειας, αλλά της ασυνέχειάς του*, γράφει ο Ζαν Ζενέ για το εργαστήρι του Αλμπέρτο Τζιακομέτι. Αν αυτό το α- στερητικό έχει θετικό πρόσημο και σημαίνει αέναα, τότε τα ερωτηματικά που προκύπτουν αφορούν στην αμφίδρομη σχέση δημιουργού και έμπνευσης, υπαρκτής ως ύλης και αφετηρίας της δημιουργικής δράσης. Κι, ένα τέλος που δεν κρύβει πάρα μόνο δυνατότητες: να προχωρήσει λίγο ακόμα.

Οι μυθοπλαστικοί ήρωες του continuous to be continued θα επιχειρήσουν να διαχειριστούν τον χρόνο. Να παλινδρομήσουν στο πριν και το μετά της δημιουργικής δράσης. Ν' αφήσουν ένα τέλος, που έχει μία δυνατότητα: να προχωρήσει λίγο ακόμα.

Ιδέα-Χορογραφία: Βασιάνα Σκοπετέα

Ερμηνεία: Δέσποινα Γκουγκουλιάνα, Ματίνα Κωστιάνη, Elton Argiris Lemno

Καλλιτεχνική σύμβουλος-Εικαστικός: Ρούλα Ακαλέστου

Σχεδιασμός φωτισμού: Τζάνος Μάζης

Εκγύμναση ομάδας: Ιωάννα Μπισμπή

Φωτογραφίες: Οδυσσέας Μιχαλάκης

Ακούγεται μουσική σύνθεση του Γερμανού συνθέτη **Simeon ten Holt**.

Με την ευγενική υποστήριξη του **Κέντρου Μελέτης Χορού I. & P. Ντάνκαν**.

Θερμές ευχαριστίες στους: Πηνελόπη Ηλιάσκου, Αυγουστίνο Πότσιο, Ελένη Βασιλονικολού, Γιώργο Σιώρα-Δεληγιάννη, Μαρίνα Παπαλαμπρίδη, Μαρίνα Τσαπέκου.

Babilonia

Paolo Cingolani

Ιταλία

Το Babilonia είναι σόλο χορού-θεάτρου. Η ιδέα πίσω από το έργο είναι η χρήση κινήσεων και φωνής με συμπληρωματικό τρόπο, μέσω της δημιουργίας ενός συγκεκριμένου χαρακτήρα. Ο χαρακτήρας του Babilonia είναι πολύπλοκος, που αποτελείται από μια σειρά άλλων υπο-χαρακτήρων που εκδηλώνονται μ' έναν απρόβλεπτο τρόπο. Οι χορογραφίες, η σκηνή και οι ιστορίες, που προκαλούνται σε αυτό το κομμάτι δημιουργούνται μέσα σε μια εναλλαγή ειρωνείας

και ποίησης μέσω ευέλικτων επιλογών και διαίσθησης, μέσα σε ομαλές μεταβάσεις ή άμεσες αλλαγές. Το Babilonia θέλει να αντιπροσωπεύει στη σκηνή το πολιτιστικό έμβλημα της εποχής μας: μια ορχήστρα προσωπικών ταυτοτήτων σε συνεχή διαπραγμάτευση. Το κύριο ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο άτομο ως φαινομενικά κατακερματισμένο σύνολο πολιτιστικών κωδικών και παραδειγμάτων. Ένα άτομο που πρέπει να μπορεί να πλοηγηθεί σε όλη τη διάρκεια της συνεχιζόμενης ροής σημασιών και γλωσσών που προτείνονται απ' την κοινωνία. Σε αυτό η έννοια Babilonia θέλει να παίξει ένα είδος πολυεπίπεδης και ρευστής πραγματικότητας. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται στο Babilonia βασίζεται ουσιαστικά στις τεχνικές στιγμιαίας σύνθεσης. Εκτός απ' αυτές τις τεχνικές, αξιοποιούνται ειδικά εργαλεία για να κάνουν την παράσταση μοναδική και την ίδια στιγμή διαφορετική σε κάθε στάση. Ο χαρακτήρας του Babilonia αναπτύσσεται μέσω της διαίσθησης και της αμεσότητας, της μοναδικότητας της παρούσας στιγμής και της επανάληψης στον χρόνο. Καμία Babilonia δεν είναι ίδια με την άλλη, αν και πάντα υπάρχει μια και μόνο μια Babilonia.

Ιδέα-ερμηνεία: Paolo Cingolani

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπουρέλιας

On the Verge of

ΦΕΜ

Ελλάδα

Είναι το κατώφλι αποκλειστικά μια διάβαση ή ταυτόχρονα "μια συνολική εμπειρία κοινωνικά εννοηματοωμένη, εμπειρία συμβολικής και πραγματικής μετάβασης, εμπειρία αλλαγής"; (Σταυρίδης, Σ., "Προς μια ανθρωπολογία του κατωφλιού")

Το On the verge of εξερευνά την έννοια του κατωφλιού ως οριακού χώρου (liminal space). Ο κατωφλικός χώρος ως μετέωρος χώρος, υπάρχει λόγω των άκρων του, λόγω των χώρων που συνδέει και διακρίνει, αποτελώντας ταυτόχρονα μια ολότητα. Λειτουργεί ως όριο, σύζευξη ή μετάβαση, παρέχοντας μία στιγμιαία παραμονή. Συνδέει τα θραύσματα της ύπαρξης, διαρθρώνοντας τη συλλογική ζωή και τα προσωπικά βιώματα. Μέσα στη στιγμιαία ασυνέχεια που δημιουργούν αυτοί οι χώροι, εμφανίζεται μια ευκαιρία ανασυγκρότησης και ανασύνταξης του εαυτού. Αποτελούν μια στιγμή απώλειας εκείνου που μένει πίσω και ταυτόχρονα προετοιμασίας για την υποδοχή εκείνου που ακολουθεί. Με τη χρήση ελαστικών νημάτων, τρία σώματα δομούν και αποδομούν επί σκηνής χώρους οριακούς, μέσα στους οποίους βιώνουν την εμπειρία της αλλαγής, της μετάβασης, της ταλάντωσης, του μετεωρισμού. *Προϋπάρχουν στον χώρο τα κατώφλια; Τα μεταβάλλουμε και μας μεταβάλλουν, καθώς τα διαβαίνουμε;*

Το On the verge of, μέσα από μία συνδιαλλαγή αρχιτεκτονικής θεωρίας και κίνησης, αποπειράται να εστιάσει ακριβώς στη στιγμή της μετάβασης και να σωματοποιήσει την εμπειρία αυτή. "Θα διηγούμασταν όλη μας τη ζωή, αν καταγράφαμε όλες τις πόρτες που κλείσαμε, που ανοίξαμε, όλες τις πόρτες που θα θέλαμε να ξανανοίξουμε. Αλλά, είναι το ίδιο πλάσμα αυτό που ανοίγει μια πόρτα και αυτό που τη κλείνει;.." (Bachelard, G., "Η ποιητική του χώρου")

Σύλληψη-Χορογραφία-Ερμηνεία: Ομάδα ΦΕΜ [Ερικήτη Ανδρεαδάκη, Δανάη Μορφονιού, Ιώ Στούρη]
Σύνθεση Ήχου: Στέφη Στούρη
Φωτογραφίες-Βίντεο: Σοφία Δημητροπούλου

Takotsubo
Ana Cotoré
Ισπανία

Η παράσταση Takotsubo επικεντρώνεται στο πέρασμα του χρόνου, στην αγάπη και τον πόνο των ανθρώπων εξαιτίας των παθιασμένων τους πράξεων. Το έργο αντλεί την έμπνευσή του από την Romy Schneider και την αιτία του θανάτου της, το σύνδρομο Takotsubo ή σύνδρομο ραγισμένης καρδιάς. Μια καρδιακή πάθηση που συχνά προκαλείται από αγχογόνες καταστάσεις και ακραίες συγκινήσεις. Η κατάσταση αυτή επηρεάζει σημαντικά περισσότερο τις γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες. Όλα αυτά τα στοιχεία αντικατοπτρίζονται σ' ένα μοτίβο κίνησης που δείχνει μια "γυναίκα που έχει διακοπεί", που δεν μπορεί να αποφύγει τις παγίδες εξαιτίας του πάθους. Δεν μπορεί να καταλάβει τη ζωή με διαφορετικό τρόπο. Το να κάνεις πράγματα με αγάπη είναι ένα ρίσκο που κανείς δεν είναι πάντα έτοιμος να πάρει. Ίσως μπορεί να πεθάνει στη μία προσπάθεια ή στις πολλές, όπως η Romy Schneider. Η Romy είπε κάποτε (ή λένε ότι είπε κάποτε): "Πάντα παίρνω ρίσκο, οδηγώ τα πράγματα στα άκρα, δίνω τον εαυτό μου και αγαπώ με όλη μου την καρδιά". Λένε ότι η καρδιά της έσπασε από μια κρίση αδρεναλίνης. Λένε ότι η καρδιά της πήρε τη μορφή ενός takotsubo. Το χταπόδι έπεσε στην παγίδα και το αγκάλιασε. Ξέρατε ότι τα χταπόδια έχουν τρεις καρδιές;

Η παράσταση **Takotsubo** είναι αφιερωμένη στη Romy Schneider και σε όποια καρδιά ετοιμάζεται να ραγίσει.

Ιδέα-Κείμενο-Χορογραφία, Ερμηνεία: Ana Cotoré
Μουσική σύνθεση: Byetone
Φωτογραφίες-Γραφιστική Επιμέλεια: La Vuelta
Με την υποστήριξη: CENTRO DE DANZA DE ZARAGOZA

C | D
Centro de Danza
ZARAGOZA

Passage à l' acte
Αρετή Αθανασοπούλου
Ελλάδα

Η πρότυπη κοινωνική εικόνα είναι καθεστώς και ετοιμοπαράδοτη στον καθένα, για να υιοθετηθεί. Είναι αφεγάδιαστη, λαμπερή με υψηλά standards σεξουαλικότητας και αυτοπεποίθησης και πάντα πρόσχαρη. Οποιαδήποτε εικόνα αντανακλά λιγότερο θάμπος είναι ανάξια θαυμασμού και στερείται κοινωνικής απήχησης. Το κοινωνικό αυτό, επίπλαστο εξ ορισμού, οικοδόμημα ενθαρρύνεται να καταρρεύσει μέσα απ' τη διττή του φύση ή την αντίφαση πέντε επί σκηνης ανθρώπινων προσωπικοτήτων. Δίνεται χώρος στην εκ φύσεως ανθρώπινη ευθραυστότητα να διεκδικήσει το δικαίωμά της στον “λόγο”, τον μέσα από το σώμα εκπεφρασμένο. Η πρώτη μετάβαση απ' το “image” στο ανθρώπινα αληθινό και ατελές δίνει τη σκυτάλη στη δεύτερη μετάβαση που συντελείται, αυτής που εσωτερικές καταστάσεις φτάνουν να γίνουν σκηνικές πράξεις, εκτελεσμένες από πέντε διαφορετικούς μεταξύ τους χαρακτήρες. Οι χαρακτήρες αυτοί είτε αναπτύσσονται μέσα σε ατομικά μικροσύμπαντα για να απογυμνωθούν είτε συμπλέκονται αφήνοντας τις ιδιότητές τους να διαδράσουν.

Σύλληψη-χορογραφία: Αρετή Αθανασοπούλου

Ερμηνευτές: Αλεξάνδρα Γεωργοβασίλη, Σεβαστή Ζαφείρα, Ζωή Μαστρεοθεοδώρου-Σταμίδου, Τάσος Νίκας

S.He_More than the other
Μαρία Βούρου & Άγγελος Παπαδόπουλος
Ελλάδα

Άγγελος και Μαρία Live. Ο Άγγελος και η Μαρία αυτοσχεδιάζουν on stage και αυτοστιγμεί δημιουργούν ένα σύμπαν που περιέχει το συντονισμό του σώματος, του ήχου, του στόματος, του κοστούμιού, της φωνής, του αντικειμένου, του χαρακτήρα. Με βάση τις οδηγίες που δίνονται ζωντανά από το κοινό οι ερμηνευτές-περσόνες καλούνται να ανταποκριθούν άμεσα και ευρηματικά στην κάθε πρόκληση. Διαρκώς τα συστατικά και η συνταγή αλλάζουν. Το κοινό οδηγεί τη σύνθεση και κρίνει αν το αποτέλεσμα είναι αρμονικό ή απλά ξαναζεσταμένο. Το αυτοσχεδιαστικό ντουέτο “More than the other” αφορά την αναδιατύπωση του νοήματος ενός μουσικού βίντεο κλιπ και την αναγωγή του σε live performance.

Ιδέα, εκτέλεση: Μαρία Βούρου, Άγγελος Παπαδόπουλος

Deejay: Αλίκη Λευθεριώτη
Φωτογραφίες: Κατερίνα Τσακίρη

Lo Studio | Ελβετία

SWELL {κύμα}
Ελισάβετ Πλιακοστάθη

Τρίτη συνεχής συνεργασία της Ελισάβετ Πλιακοστάθη με τις χορεύτριες Ανθή Θεοφιλίδη και Ευγενία Σιγαλού. Αντλώντας έμπνευση απ' την κίνηση, τον ήχο και την εντύπωση που προκαλεί ένα κύμα, το έργο έχει σκοπό να ανιχνεύσει μία συγκεκριμένη κατάσταση-αίσθηση, καταγράφοντας με ακρίβεια και λεπτομέρεια τις δυνατότητές της. Δύο σώματα βρίσκονται στον ίδιο χώρο κάτω από παρόμοιες συνθήκες και αναζητούν εκείνα τα χαρακτηριστικά τα οποία δημιουργούν σταθερότητα και ισορροπία. Χωρίς βιασύνη, τα σώματα μετατοπίζονται από ένα σημείο σ' ένα άλλο, διασταυρώνονται και εν τέλει απομακρύνονται μεταξύ τους. Έτσι άραγε δεν συμβαίνει στην πραγματική ζωή ανάμεσα στους ανθρώπους;

Η ησυχία, το τυχαίο, η ανωνυμία, η υπομονή, η παρατήρηση, το άγνωστο, η συμμετοχή, η ανάγκη για έκφραση και επαφή είναι μερικά από τα ζητήματα που απασχολούν τις ερμηνεύτριες και τις οδηγούν να συνθέσουν μαζί μία κοινή εμπειρία προς θέαση.

Χορογραφία: Ελισάβετ Πλιακοστάθη
Ερμηνεία: Ανθή Θεοφιλίδη, Ευγενία Σιγαλού
Μουσική σύνθεση: Δάφνη Τσιούνη
Κοστούμια: Δέσποινα Χειμώνα, Frame Up Wardrobe
Φωτισμός: Θωμάς Οικονομάκος
Φωτογραφίες: Ευγενία Μπουρζούκου

Με την ευγενική υποστήριξη
ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

All we ever wanted was everything
Στέλλα Σπύρου, Μαργαρίτα Τρίκκα

Οι χορογράφοι και χορεύτριες Στέλλα Σπύρου και Μαργαρίτα Τρίκκα συναντιούνται επί σκηνής για να εξερευνήσουν τη θεματική femininity in transition. Εμπνέονται από τις ποιότητες της θεάς του πολέμου Iansã που αντιπροσωπεύει τη δύναμη της αλλαγής και κάθε είδος ορμητικής μετάβασης. Η μυθική αυτή φιγούρα είναι μια απ' τις θεότητες της μυθολογίας των Orixás, των θεών της θρησκείας του Candomblé, όπου λατρεύονται έως σήμερα στη Βραζιλία. Η Iansã διοχετεύει όλες τις ποιότητες της στη μορφή ενός θυελλώδους αλλά και επιτακτικού χορού, με έντονο τον συμβολισμό των χεριών στην κινησιολογία. Είναι εκείνη που ορίζει όλα τα καιρικά φαινόμενα. Με τους ανέμους της έχει τη δύναμη ν' αλλάξει κάθε δημιουργήμα ή δομή που δεν την ικανοποιεί. Στο All we ever wanted was everything τα σώματα ετεροπροσδιορίζονται και ξεμυτούν διστακτικά μέχρι να βρουν την δύναμη να αναδυθούν και να βιώσουν όλες τις βίαιες, ορμητικές και σφοδρές μεταβάσεις που μπορεί να βιώνει το σώμα και η ψυχή μιας γυναίκας.

Σύλληψη-ερμηνεία: Στέλλα Σπύρου, Μαργαρίτα Τρίκκα
Ενδυματολογική επιμέλεια: Στέλλα Σπύρου, Μαργαρίτα Τρίκκα
Φωτογραφίες: Μαρίλη Ζάρκου

Somewhere in between.Run
Στέλλα Φωτιάδη (Still Pilgrim Paradox)

Λόγος, χορός, μουσική, ένα σταυροδρόμι και διάφορα αγαπημένα αντικείμενα συνυπάρχουν σ' ένα χορευτικό σόλο με τους ήχους της μουσικής να το συνοδεύουν ζωντανά επί σκηνής. Στο επίκεντρο αυτού η γυναίκα, το κορίτσι, η σύντροφος, η μητέρα, τοποθετημένες στον χώρο και στον χρόνο, μέσα από ένα πρίσμα προσωπικό.

Χορογραφία-Ερμηνεία: Στέλλα Φωτιάδη
Πρωτότυπη μουσική σύνθεση και ζωντανή εκτέλεση: Κατερίνα Παπαχρήστου
Φωτογραφία: Χρήστος Κουτσουραδής

Ludus #1
Eugenia Demeglio

Το Ludus #1 είναι ένα έργο σε εξέλιξη, μια παράσταση για δύο. Είναι η αρχή ενός ευρύτερου project, ενός τρίπτυχου, που θα δημιουργηθεί και θα παρουσιαστεί από συγγενικά πρόσωπα. Το τρίπτυχο εξερευνά τους περίπλοκους δεσμούς ισορροπίας που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της ζωής μιας οικογένειας. Δύο σώματα στη σκηνή: δύο ιστορίες γραμμένες πάνω στα δέρματα, τους μυς και τα οστά τους. ΕΞΕΙΣ τι βλέπετε; Τι πληροφορίες χρειάζεται κάποιος για να σχηματίσει νόημα; Τι αισθάνεται;

Η παράσταση είναι μια προσπάθεια να εξορκίσουμε τις ψευδαισθήσεις που σχετίζονται τόσο με τους εμπλεκόμενους χαρακτήρες όσο και με ένα συνονθύλευμα καθημερινών αντικειμένων. Ένα εκπαιδευμένο κι ένα μη εκπαιδευμένο σώμα συνδημιουργούν μια κοινή γλώσσα, ένα παιχνίδι. Εξ ου και Ludus. Πόσο καλά πρέπει να γνωρίζομαστε, για να είμαστε σε θέση να παίξουμε; Οι δράσεις των ερμηνευτών αναδύουν εικόνες κοινωνικής κατασκευής, σύγκρουσης, συμφιλίωσης, μνήμης, στοργής, αντιπαράθεσης, χρόνου και φθοράς, σαν παιδιά σε παιδική χαρά. Χωρίς να υποδύονται, υπάρχουν στη σκηνή σε κατάσταση becoming. Μεταμορφώνουν και παίζουν τόσο με το φανταστικό όσο και με το μη-φανταστικό: κουτάβια στο χώμα, μηχανικοί του διαστήματος, στρατηγοί, top models, ερείπια.

Ερμηνευτές: Massimo και Eugenia Demeglio
Ήχος: Eugenia Demeglio, Thanos Polymeneas Lontiris
Με την υποστήριξη: Lo Studio Arbedo, Kinitiras

Θερμές ευχαριστίες σε όσους έδωσαν feedback τους τελευταίους δυο μήνες και σε όσους πρόκειται να το κάνουν.

Τα Residencies πραγματοποιήθηκαν με την υποστήριξη της Prohelvetia.

Residency Program TRANSITION

Το Goethe-Institut Athen, το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδας και ο Κινητήρας σε συνεργασία με το Flux Laboratory Athens προσφέρουν ένα κοινό residency για καλλιτέχνες απ' την Αφρική και την Ευρώπη, με την υποστήριξη του Γαλλογερμανικού Πολιτιστικού Ταμείου.

Η Jeanne Louët από τη Γαλλία, ο André Uerba από τη Γερμανία, η Άννα Λιόλιου από την Ελλάδα, ο Bafuli Camara από τη Γουινέα και ο Blaise Mangitukulu από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό θα ζήσουν και θα δουλέψουν μαζί για τρεις εβδομάδες. Με έμπνευση από την καθημερινότητα της Αθήνας, τη συνύπαρξη και την ανταλλαγή ιδεών, θα δημιουργήσουν community dance performances και θα προσφέρουν σεμινάρια σε διάφορους χώρους της Αθήνας. Περισσότερες λεπτομέρειες για το πρόγραμμα του δεύτερου τριμήνου θα ανακοινωθούν σύντομα.

In Progress Feedback Festival 2020

Πρόγραμμα

Βιομηχανικό Πάρκο των παλιών Πλεκτηρίων-Υφαντηρίων Αθηνών (Κορυτσάς 39, Βοτανικός)

Στις 27 και 28 Μαρτίου θα πραγματοποιηθεί το διαγωνιστικό μέρος του με απογευματινές και βραδινές παραστάσεις

Παρασκευή 27 Μαρτίου στις 18.30 και Σάββατο 28 Μαρτίου στις 21.30

ΦΕΜ - On the Verge of - Ελλάδα
Ana Cotore - TAKOTSUBO - Ισπανία
Αρετή Αθανασοπούλου - Passage à l' acte - Ελλάδα
S.he - more than the other - Ελλάδα

Παρασκευή 27 Μαρτίου στις 21.30 και Σάββατο 28 Μαρτίου στις 18.30

Εύα Παπαδοπούλου - We could be heroes* - Γερμανία
Ιουλία Ζαχαράκη - INTO THE FLUX - Ελλάδα
Βασιάννα Σκοπετεά - continuous to be continued - Ελλάδα
Paolo Cingolani - Babilonia - Ιταλία

Κυριακή 29 Μαρτίου στις 20.30

Ελισσάβετ Πλιακοστάθη SWELL {κύμα}
Στέλλα Σπύρου-Μαργαρίτα Τρίκκα All we ever wanted was everything
Στέλλα Φωτιάδη (Still Pilgrim Paradox) Somewhere in between.Run
Eugenia Demeglio Ludus #1

Απ' τις 3 έως τις 5 Απριλίου, θα πραγματοποιηθούν τα **community dance projects** και τα σεμινάρια των καλεσμένων **resident artists** σε διαφορετικούς χώρους στην Αθήνα, που θα ανακοινωθούν σύντομα.

Καλλιτεχνική διεύθυνση: Αντιγόνη Γύρα
Οργάνωση παραγωγής: Τόνια Αβδελοπούλου, Ελίνα Κιουπάκη
Υπεύθυνη Γραμματείας: Αγγελική Παύλου
Τεχνικός Υπεύθυνος: Γιώργος Αγιαννίτης
Trailers: Στέφανος Κοσμίδης
Υπεύθυνη Επικοινωνίας: Ελεάννα Γεωργίου

Τιμές εισιτηρίων: 10€, 8€ (φοιτητικό, ανεργίας, ΑΜΕΑ, 65+), ενιαία είσοδος 15€ για απογευματινή και βραδινή παράσταση
Απαραίτητη η κράτηση θέσεων: info@kinitiras.com & 69 40 576461
FB: Kinitiras

Το In Progress Feedback Festival περιλαμβάνεται στα καλύτερα φεστιβάλ την Ευρώπης από τη Διεθνή Κριτική Επιτροπή EFFE (Europe for Festivals, Festivals for Europe, (www.efe.eu)).

Το In Progress Feedback Festival 2020 διοργανώνεται με την ευγενική υποστήριξη
ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

& FLUX Laboratory Athens

FLUX
LABORATORY
ATHENS

Το πρόγραμμα Residency πραγματοποιείται από Goethe-Institut, Institut français, Kinitiras
Με την υποστήριξη του Γαλλογερμανικού Πολιτιστικού Ταμείου
Σε συνεργασία με FLUX Laboratory Athens

Με την υποστήριξη:

Σε συνεργασία με:

Κινητήρας | Καλλιτεχνικό Δίκτυο Παραστατικών Τεχνών
Τηλ.: 69 40 576461 | www.kinitiras.com | info@kinitiras.com | fb: [Kinitiras](https://www.facebook.com/kinitiras)

Γραφείο Τύπου & Επικοινωνίας
Ελεάννα Γεωργίου
Μ: eleanna.georgiou.kinitiras@gmail.com
Τ: 6944 535357